

at det ogsaa med Hensyn til, at Tiden er saa langt fremrykket, ikke vilde være til nogen væsentlig Nytte, om man nu i Diebliffet behandlede Sagen her i dens Enkeltheder, men at det var ønskeligere, at man for Diebliffet opgav at faae en saadan Lyendelov, og derimod overlod det til Regjeringen at sørge for at omarbejde Lyendeloven, hvorved der kunde tages Hensyn til de Bemærkninger, som i Udvalget ere blevne fremsatte, og hvorved ogsaa Overveielser kunde anstilles, i Særdeleshed om, hvorvidt ikke et mere virksomt Tilsyn med Lyendevæsenet end det, som for Tiden finder Sted, maatte være at indrette.

Stampe: Den høitærede Landssthingsmand, som udgjør Minoriteten i Udvalget, har udtalt, at han anseer det for meget uvisst, om en Lov, udarbejdet efter det Udkast, som nu er forelagt, og med de Tilføininger og Rettelser, som det muligen vil faae ved senere Behandling i Thingene, i det Hele vilde føre til en bedre Tingenes Tilstand. Jeg er heri aldeles enig med den høitærede Landssthingsmand. Der er iblandt Andet eet Punkt, som er indfilleet af Udvalget, og med Hensyn til hvilket det netop forekommer mig at være yderst tvivlsomt, hvorvidt det vilde føre til en bedre Tingenes Tilstand. Jeg skal iøvrigt for nærværende Dieblif ikke indlade mig videre paa dette Punkt, da jeg dertil anseer mig uberettiget, men blot hentyde paa, at jeg derved sigter til Udvalgets Indstilling om Ophævelsen af Studsmaalsbøger og Indførelsen af Lyendebøger. Den høitærede Landssthingsmand har imidlertid tillige udtalt, at han dog anseer det i formel Henseende for at være et Fremfærdigt, om der kunde udkomme en Lyendelov. Jeg maa ligeledes heri være fuldkommen enig med den høitærede Landssthingsmand. Jeg anseer det virkelig i formel Henseende for at ville være et betydeligt Fremfærdigt. Det er jo bekendt, at Lyendeforholdet angaaer en stor Deel Mennesker, som efter deres Stilling hverken have eller kunne have tilstrækkelig Indsigt i juridiske Spørgsmaal, navnlig i de mange indviklede og intricate juridiske Spørgsmaal, som meget let kunne opstaae og daglig virkelig opstaae i Lyendeforholdet. Hvorledes slige Spørgsmaal skulle afgjøres, herom findes der Bestemmelser

i mange forskjellige Love, paa mange forskellige Steder, i Forordninger, i Placater, i Resolutioner, i Rescripter etc., som det jo er tydeligt, at hverken enhver Huusbonde eller ethvert Lyende kan være i Besiddelse af. De findes i det Hele i en Masse adspredte Lovbestemmelser. Heraf er det en Folge, at mangfoldige Tilfælde i Lyendeforholdet, som det kunde være af megen Vigtighed bleve afgjorte, baade med Hensyn til Lyendets Tilstand, dets Forhold til Huusbonden og Huusbondens Forhold til det, ikke blive afgjorte, fordi man ikke vil udsætte sig for den Uleilighed, som vilde opstaae for Huusbonden eller Lyendet ved at faae disse Spørgsmaal afgjorte, og man lader derfor i mange Tilfælde Alt blive ved det Gamle, for ikke at indvikle sig i Vidtløftigheder. Jeg anseer det altsaa for yderst vigtigt, og troer, at det imødeses med Længsel, idetmindste af en stor Deel af Landalmuen, at alle de Spørgsmaal, som angaae Lyendeforholdet, samles paa eet Sted, saa at man kun har een Lov, hvortil man i dette Forhold har at holde sig. Af denne Grund anseer jeg det for yderst vigtigt, at der udkommer en Lyendelov, og jeg kan derfor ikke Andet end af ganske Hjerte stemme for, at en slig Lov nyder Fremme. Jeg skal ved samme Leilighed tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke, da det jo er yderst vigtigt, at Lyendeloven — der jo, som jeg allerede har antydnet, bliver anvendelig for en stor Deel af Samsundet, der ikke er meget befaren i at læse Love, bliver saa populair, om jeg maa bruge dette Udtryk, og let tilgængelig som muligt — skulde finde sig foranlediget til, hvad der ikke er ualmindeligt ved andre store Love, at foretage en Inddeling af Loven i visse Afdelinger eller Capitler med tilsvarende Overskrifter, hvilket efter min Mening let vil kunne lade sig gjøre, i alt Fald ved en lille Omsætning af Paragrapherne i Udkastet.

Juslitsministeren: Efter de Bemærkninger, som den høitærede 5te Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) har fremsført, kunde der være Spørgsmaal for Thinget, om denne Sag burde overgaae til 2den Behandling eller ikke. Disse Bemærkninger gaae nemlig ud paa, at der muligen kunde findes An-